

ПОЛИЩУК Сергій,

к. е. н.,

доцент кафедри обліку та аудиту
Державного податкового університету
вул. Університетська, 31, м. Ірпінь,
Київська обл., 08201, Україна
serhii.polishchuk01@gmail.com

POLISHCHUK Serhii,

PhD (Economics), Associate Professor
at the Department of Accounting and Auditing
State Tax University
31, Universytetska St., Irpin,
Kyiv Region, 08201, Ukraine
ORCID: 0000-0003-0648-5849

ПАРАДОКСИ ТРАНСФЕРТНОГО ЦІНОУТВОРЕННЯ У ПОСТ-BEPS ЕПОХУ

Висвітлено актуальні проблеми трансфертного ціноутворення, що постають у пост-BEPS контексті. Особливу увагу приділено гармонізації національних підходів із міжнародними стандартами, розв'язанню аналітичних контроверсій, що виникають у процесі впровадження рекомендацій ОЕСР, та перспективам вдосконалення методології оцінки транснаціональних операцій. Актуальність теми зумовлена зростанням складності економічних взаємовідносин у глобальному середовищі, посиленням податкової конкуренції між юрисдикціями та необхідністю створення ефективних механізмів боротьби з агресивним податковим плануванням. Дослідження ґрунтується на гіпотезі, що адаптація глобальних стандартів до локальних економічних реалій через впровадження гнучких і прозорих механізмів трансфертного регулювання дасть змогу підвищити ефективність податкового контролю та знизити ризики податкових спорів. Методологія дослідження базується на системному підході до аналізу взаємозв'язків між локальними і міжнародними практиками трансфертного ціноутворення, а також порівняльному аналізі, спрямованому на оцінку ефективності впровадження рекомендацій ОЕСР у різних юрисдикціях. Вивчено українські практики адаптації стандартів трансфертного ціноутворення, зокрема впровадження документації відповідно до звітності OECD (Country-by-Country Reporting), здійснено аналіз законодавчих змін, спрямованих на гармонізацію принципу "витягнутої руки", та особливостей ризикоорієнтованого підходу до податкового контролю. Розглянуто три основні аспекти проблематики трансфертного ціноутворення. По-перше, трансформація концептуальних засад регулювання, зокрема аналіз еволюції принципу "витягнутої руки" та підходів до забезпечення податкової прозорості. Встановлено, що, попри універсальність принципу, його практичне застосування стикається з численними викликами, особливо у випадках оцінки нематеріальних активів і розподілу ризиків. По-друге, зауважено на аналітичних контроверсіях, які постають у процесі реалізації стандартів ОЕСР. Особливу увагу приділено нормативним колізіям, що виникають через розбіжності між

TRANSACTION PRICING PARADOXES IN THE POST-BEPS ERA

The current problems of transfer pricing that arise in the post-BEPS context are highlighted. Particular attention is paid to the harmonization of national approaches with international standards, the resolution of analytical controversies that arise in the process of implementing OECD recommendations, and the prospects for improving the methodology for evaluating transnational operations. The relevance of the topic is due to the increasing complexity of economic relations in the global environment, the strengthening of tax competition between jurisdictions and the need to create effective mechanisms to combat aggressive tax planning. The study is based on the hypothesis that the adaptation of global standards to local economic realities through the introduction of flexible and transparent mechanisms of transfer regulation will increase the efficiency of tax control and reduce the risks of tax disputes. The research methodology is based on a systematic approach to analysing the relationships between local and international practices of transfer pricing, as well as a comparative analysis aimed at evaluating the effectiveness of implementing OECD recommendations in different jurisdictions. The Ukrainian practices of adapting transfer pricing standards were studied, in particular, the implementation of documentation in accordance with OECD reporting (Country-by-Country Reporting), an analysis of legislative changes aimed at harmonizing the "arm's length" principle and the features of a risk-based approach to tax control was carried out. Three main aspects of the transfer pricing issue were considered. Firstly, the transformation of the conceptual foundations of regulation, in particular, the analysis of the evolution of the "arm's length" principle and approaches to ensuring tax transparency. It is established that, despite the universality of the principle, its practical application faces numerous challenges, especially in cases of valuation of intangible assets and risk allocation. Secondly, analytical controversies that arise in the process of implementing OECD standards are noted. Special attention is paid to regulatory collisions arising from discrepancies between local legislation and

локальними законодавствами та міжнародними рекомендаціями, а також парадоксам економічної рентабельності, зокрема в оцінці міжкорпоративних операцій. Результати дослідження підкреслюють важливість створення адаптивних методів функціонального аналізу, які враховують специфіку галузей і ринкових умов. По-третє, сформовано бачення перспектив вирішення виявлених проблем. Запропоновано інтеграцію концепції "антикрихкості" економічних систем як інструменту підвищення стійкості трансфертного ціноутворення до динамічних змін. Також розглянуто шляхи інтелектуалізації методологій, що включають розробку адаптивних механізмів оцінки рентабельності та прозорих інструментів звітності.

Ключові слова: трансфертне ціноутворення, пост-BEPS контекст, гармонізація стандартів ОЕСР, економічна рентабельність, функціональний аналіз трансакцій.

international recommendations, as well as paradoxes of economic profitability, in particular in the evaluation of inter-corporate transactions. The results of the study emphasize the importance of creating adaptive methods of functional analysis that take into account the specifics of industries and market conditions. Thirdly, a vision of prospects for solving the identified problems is formed. The integration of the concept of "antifragility" of economic systems as a tool for increasing the stability of transfer pricing to dynamic changes is proposed. Ways of intellectualizing methodologies are also considered, including the development of adaptive profitability assessment mechanisms and transparent reporting tool.

Keywords: transfer pricing, post-BEPS context, harmonization of OECD standards, economic profitability, functional analysis of transactions.

JEL Classification: E64, F23, H25, M42.

Вступ

Трансфертне ціноутворення є ключовим інструментом глобального податкового регулювання, що визначає правила розподілу прибутків між пов'язаними сторонами у транснаціональних корпораціях. Його значення суттєво зросло у контексті реалізації ініціатив *BEPS* (*Base Erosion and Profit Shifting*), спрямованих на боротьбу з ерозією податкової бази та переміщенням прибутків. Проте, попри значний прогрес у стандартизації трансфертного ціноутворення, цей механізм стикається з численними викликами, зокрема через необхідність адаптації до постійно змінюваних глобальних умов. Особливо це стосується парадоксів і аномалій, що виникають у процесі імплементації стандартів ОЕСР у різних юрисдикціях, аналізу економічної рентабельності міжкорпоративних трансакцій і реалізації функціонального аналізу.

Питання трансфертного ціноутворення у пост-*BEPS* контексті широко висвітлюється як у вітчизняній, так і в зарубіжній науковій літературі, що створює базу для розробки сучасних підходів до вирішення його проблем. Так, Пирого (2024) досліджує проблематику впровадження реформ у трансфертному ціноутворенні в контексті *BEPS*, зосереджуючи увагу на невирішених питаннях, таких як розбіжності у методології та труднощі в адаптації локальних систем до глобальних стандартів. Його висновки щодо практичних проблем є основою для аналізу парадоксів економічної рентабельності.

В. Краєвський та О. Муравський зробили вагомий внесок у розробку теоретичних і практичних аспектів трансфертного ціноутворення. У своїх працях вони аналізують обліково-податкову природу трансфертного ціноутворення, роль звітності як інструменту прозорості та ризикоорієнтований підхід до податкового контролю. Їхні публікації пропонують цілісний погляд на вдосконалення системи контролю та управління трансфертними операціями в Україні (Краєвський & Муравський, 2023, травень, 2023, 22 червня, 2023, 30 червня; *Kraievskiy et al.*, 2024).

Пасічний (2024) наголошує на важливості трансфертного ціноутворення у системі пріоритетів податкової політики, зосереджуючи увагу на необхідності гармонізації локальних підходів із міжнародними стандартами. Його аналіз виявляє ключові перешкоди на шляху адаптації, зокрема через недостатню інтеграцію практик, які враховують глобальні трансформації принципу "витягнутої руки".

На думку Фарат та ін. (2022), законодавчі зміни у трансфертному ціноутворенні в Україні вже частково сприяють гармонізації підходів із міжнародними стандартами. Водночас автори підкреслюють, що вдосконалення правового регулювання потребує подальшої інтеграції європейських норм і рекомендацій *OECD* у національне законодавство, особливо в аспектах звітності та прозорості трансфертних операцій.

Скорик і Мискін (2024) розглядають ризикоорієнтоване управління в системі контролю трансфертного ціноутворення. У своїх дослідженнях вони наголошують на важливості впровадження прозорих і зрозумілих механізмів для забезпечення балансу між локальними вимогами до звітності й міжнародними зобов'язаннями, що витікають з ініціатив *BEPS*. Їхній підхід особливо актуальний для оцінки ризиків, пов'язаних із розподілом рентабельності у складних інтегрованих бізнес-моделях.

Щодо закордонних авторів, то у своїй монографії *Collier* та *Andrus* (2017) детально аналізують трансформацію принципу "витягнутої руки" у пост-*BEPS* умовах. Автори підкреслюють складність його практичного застосування у випадках високого ступеня інтеграції бізнесу, що становить основу для розгляду практичних аномалій у функціональному аналізі. *Clausing* (2016) у своїй праці досліджує вплив переміщення прибутків на корпоративну податкову базу, зосереджуючи увагу на ролі податкових гаваней і їхньому впливі на ефективність трансфертного ціноутворення. Це особливо важливо для аналізу нормативних і економічних викликів у податковому регулюванні. *De Mooij et al.* (2019) аналізують перспективи глобального формульного розподілу прибутків, пропонуючи альтернативу традиційному підходу до трансфертного ціноутворення. Їхня праця є важливою для розробки нових методологій, здатних мінімізувати аномалії та суперечності у визначенні економічної рентабельності.

Водночас багато аспектів залишаються недостатньо вивченими, зокрема проблеми гармонізації локальних підходів із глобальними стандартами, оцінка ризиків і розподіл рентабельності у складних бізнес-моделях.

Проблематика статті зосереджена на вирішенні трьох основних викликів: гармонізація вітчизняного досвіду України із міжнародними стандартами, пошук механізмів адаптації до динамічних змін глобальної економіки та інтелектуалізація підходів до трансфертного ціноутворення, що формує мету наукового дослідження, яке базується на гіпотезі, що інтеграція гнучких і адаптивних методів у систему

трансфертного ціноутворення здатна забезпечити її ефективність і стійкість у пост-*BEPS* умовах. Тож за мету наукового дослідження поставлено розробку теоретико-методологічних підходів та практичних рекомендацій щодо інтеграції гнучких і адаптивних механізмів у систему трансфертного ціноутворення України з урахуванням міжнародних стандартів та сучасних викликів глобальної економіки, що сприятиме підвищенню ефективності, стійкості та прозорості цієї системи у пост-*BEPS* умовах.

Методологічну основу дослідження становлять системний підхід, який дозволяє аналізувати взаємозв'язок між локальними і глобальними аспектами регулювання, та порівняльний аналіз, що використовується для вивчення національних практик впровадження стандартів ОЕСР. Інформаційною базою дослідження є результати емпіричних досліджень, що стосуються ефективності трансфертного ціноутворення.

Основна частина статті поділена на три розділи. У першому розглянуто концептуальні трансформації трансфертного ціноутворення у пост-*BEPS* умовах, акцент зроблено на еволюції принципу "витягнутої руки" та питаннях податкової прозорості. Другий розділ присвячено аналізу контроверсій, які виникають у процесі реалізації рекомендацій ОЕСР, зокрема колізіям нормативного дизайну, рентабельності міжкорпоративних трансакцій та аномаліям у функціональному аналізі. Третій розділ зосереджений на перспективних підходах до вирішення виявлених проблем, включно з гармонізацією національних підходів, концепцією "антикрихкості" економічних систем та інтелектуалізацією методів трансфертного ціноутворення.

1. Трансформація концептуальних засад трансфертного ціноутворення у пост-*BEPS* умовах

У пост-*BEPS* епоху трансфертне ціноутворення зазнало суттєвих концептуальних перетворень, що спричинено інтеграцією глобальних економічних процесів та посиленням регуляторного контролю з боку міжнародних інституцій. Ініціативи *BEPS*, започатковані ОЕСР, поставили за мету усунення викривлень у податковій системі, які виникають внаслідок агресивного податкового планування й ухилення від оподаткування через транснаціональні корпорації. У цьому контексті трансфертне ціноутворення виступає центральним елементом глобальної податкової архітектури, що потребує переосмислення усталених підходів і принципів.

1.1. Еволюція принципу "витягнутої руки": від теоретичних "очікувань" до практичних дилем

Принцип "витягнутої руки" як базова концепція міжнародного трансфертного ціноутворення спочатку формувався в рамках ідеї забезпечення еквівалентності умов між пов'язаними сторонами та

незалежними учасниками ринку. Його фундаментальним завданням було встановлення універсального інструменту для податкової справедливості, що міг би використовуватися у різних галузях і юрисдикціях. Однак із часом цей принцип зіткнувся із суттєвими викликами, зумовленими ускладненням глобального економічного середовища, зростанням значущості інтелектуальної власності, нерівномірним розвитком цифрових технологій та розширенням мережі транснаціональних корпорацій.

Ключова проблема реалізації принципу "витягнутої руки" полягає в його надмірній залежності від ідеалізованих умов ринку, які нерідко є недосяжними у практичних реаліях. Економічна взаємозалежність між підрозділами багатонаціональних компаній формує такі рівні синергії та взаємозв'язків, які не можуть бути повністю враховані через стандартні методології порівняльного аналізу. Наприклад, поняття ринкової ціни, на яке спирається принцип, у контексті унікальних внутрішньогрупових операцій стає умовним і недостатньо точним для визначення справедливої податкової бази.

У пост-BEPS умовах цей парадокс став ще більш очевидним через підвищення регуляторних вимог до прозорості та документального обґрунтування трансфертних цін. Посилена увага до економічної суті трансакцій замість формального дотримання принципу "витягнутої руки" потребує нового підходу до аналізу транснаціональних операцій. Зокрема, трансфертне ціноутворення тепер має враховувати такі складні фактори, як розподіл нематеріальних активів, управління ризиками та вплив локальних економічних умов (Красовський, 2019). Ці аспекти підривають універсальність традиційного підходу, змушуючи регуляторів і бізнес шукати альтернативи у вигляді модифікованих методів або нових інструментів.

Крім того, питання доступності та точності даних для порівняльного аналізу значно ускладнює практичне застосування принципу. У багатьох випадках *незалежні операції, які могли б слугувати основою для визначення ринкових умов, є або відсутніми, або надто різняться за своїми характеристиками*. Це особливо актуально для високотехнологічних та інноваційних галузей, де внутрішньогрупові операції мають унікальні параметри, що унеможливають їхню порівнянність із ринковими аналогами (Fuest et al., 2022). Внаслідок цього бізнес змушений розробляти складні моделі, які виходять за межі стандартних підходів ОЕСР, але не завжди отримують визнання з боку податкових органів.

Еволюція принципу "витягнутої руки" також демонструє постійний конфлікт між необхідністю стандартизації та врахуванням індивідуальних особливостей операцій. З одного боку, регулятори прагнуть забезпечити універсальність і передбачуваність правил, що важливо для транснаціональних корпорацій (Греца, 2023). З іншого – ця універсальність нерідко суперечить специфіці конкретних економічних контекстів, що створює додаткові ризики для бізнесу. У цьому сенсі

принцип "витягнутої руки" часто перетворюється на джерело неочікуваних податкових зобов'язань, особливо у випадках, коли регулятори оцінюють економічну сутність операцій інакше, ніж це передбачали компанії.

1.2. Інституціоналізація податкової прозорості як ключовий вектор BEPS-ініціатив

Ініціативи *BEPS (Base Erosion and Profit Shifting)*, розроблені Організацією економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР), стали відповіддю на глобальні виклики, пов'язані з агресивним податковим плануванням транснаціональних корпорацій. Одним із центральних аспектів цих ініціатив є інституціоналізація податкової прозорості, яка передбачає створення умов для відкритого обміну інформацією між країнами, зменшення інформаційної асиметрії та забезпечення прозорого підходу до оподаткування транснаціональних операцій. Цей підхід формує базу для ефективного впровадження принципу "витягнутої руки" й узгодження трансфертного ціноутворення з міжнародними стандартами.

Податкова прозорість у контексті *BEPS*-ініціатив розглядається як фундаментальний інструмент, який уможливорює країнам мінімізувати втрати податкових надходжень через схеми переміщення прибутків. Одним із ключових механізмів реалізації цієї прозорості є обов'язок транснаціональних корпорацій подавати звітність у розрізі країн (*Country-by-Country Reporting, CbCR*). Така звітність дає змогу податковим органам отримати цілісне уявлення про фінансову діяльність корпорацій, включно зі структурою доходів, місцем здійснення витрат та обсягом податків, сплачених у кожній юрисдикції (Краєвський & Муравський, 2023, 22 червня).

Важливо зазначити, що *інституціоналізація податкової прозорості передбачає не лише впровадження нових інструментів, але й зміну підходу до взаємодії між державами*. Основною метою є створення механізмів багатостороннього співробітництва, які дозволяють обмінюватися податковою інформацією у режимі реального часу. У цьому контексті важливу роль відіграють стандарти автоматичного обміну інформацією, які мінімізують ризики подвійного оподаткування та забезпечують доступ податкових органів до релевантних даних.

Однак інституціоналізація податкової прозорості стикається з низкою викликів, серед яких особливе місце посідає питання конфіденційності даних. У багатьох випадках транснаціональні корпорації висловлюють занепокоєння щодо можливого витоку комерційної інформації, що може негативно вплинути на їх конкурентоспроможність. Крім того, рівень технологічної та інституційної готовності різних країн до інтеграції в глобальну систему обміну податковою інформацією є нерівномірним, що створює ризики для ефективного функціонування цієї системи.

Податкова прозорість також має значний вплив на процес трансфертного ціноутворення. В умовах посилення вимог до звітності корпорації змушені більш ретельно підходити до обґрунтування своїх трансфертних цін, що сприяє зниженню можливостей для маніпуляцій із ціноутворенням. З іншого боку, податкові органи отримують можливість більш глибокого аналізу економічної сутності операцій, що дає змогу мінімізувати ризики ухилення від оподаткування.

1.3. Трансграничні трансфертні кореляції в адаптації локальних систем до глобалізованих стандартів

У сучасному глобалізованому економічному просторі трансфертне ціноутворення є одним із ключових механізмів регулювання транснаціональних трансакцій. Проте інтеграція локальних податкових систем у глобальні стандарти трансфертного ціноутворення, такі як принцип "витягнутої руки", нерідко супроводжується суттєвими трансграничними кореляціями, які формують нові виклики та можливості для національних економік.

Трансграничні трансфертні кореляції проявляються у взаємозв'язку між економічними, правовими й адміністративними аспектами, які впливають на адаптацію локальних систем до глобалізованих стандартів. Наприклад, застосування рекомендацій ОЕСР у межах *BEPS*-ініціатив потребує синхронізації нормативно-правових баз різних юрисдикцій для забезпечення ефективного функціонування трансфертного ціноутворення (Федорченко & Стащенко, 2020). Це, своєю чергою, створює напруженість між необхідністю дотримання універсальних стандартів та збереженням специфіки локальних економічних умов.

Одним із ключових елементів трансграничних кореляцій є питання функціонального аналізу та розподілу ризиків між пов'язаними сторонами. У багатьох випадках *адаптація локальних систем до глобальних стандартів трансфертного ціноутворення стикається з проблемою визначення економічної суті операцій*, зокрема у випадках, коли локальні бізнес-моделі суттєво відрізняються від міжнародної практики (Barker et al., 2017). Наприклад, у країнах, що розвиваються, як-от Бразилія чи Індія, традиційно переважають універсальні підходи до трансфертного ціноутворення, які базуються на фіксованих ставках рентабельності та значно спрощують адміністрування. Проте ці підходи часто вступають у протиріччя з принципом "витягнутої руки", що створює додаткові бар'єри для інтеграції у глобальну систему.

Ще одним важливим аспектом є вплив трансграничних кореляцій на транснаціональні корпорації. З одного боку, глобалізовані стандарти трансфертного ціноутворення забезпечують передбачуваність і стабільність податкового середовища, що сприяє міжнародному інвестуванню. З іншого – адаптація до цих стандартів може створювати додаткове адміністративне навантаження, особливо у випадках, коли різні юрисдикції встановлюють суперечливі вимоги (Collier & Andrus, 2017).

Така ситуація призводить до виникнення ризиків подвійного оподаткування, які потребують складних процедур для врегулювання через механізми багатосторонніх угод.

Крім того, трансграничні кореляції мають значний вплив на процеси визначення економічної рентабельності й обґрунтування трансфертних цін. Умови, що є типовими для однієї юрисдикції, можуть виявитися нерелевантними для іншої, що створює додаткові складнощі у процесі порівняльного аналізу. Наприклад, у галузях, де велике значення мають нематеріальні активи, такі як інтелектуальна власність, глобалізовані стандарти часто постають перед труднощами у визначенні адекватної методології для оцінки трансфертних операцій.

2. Аналітичні контроверсії у реалізації рекомендацій *BEPS* щодо трансфертного ціноутворення

Реалізація рекомендацій *BEPS* щодо трансфертного ціноутворення стала визначним етапом у глобальній боротьбі з ерозією податкової бази та переміщенням прибутків. Натомість на практиці цей процес виявив низку аналітичних контроверсій, що впливають із різноманітності економічних систем, правових традицій і рівня інституційної розвиненості юрисдикцій. Введення уніфікованих стандартів, хоча й спрямоване на досягнення прозорості та передбачуваності, спричиняє складнощі, які суттєво впливають на ефективність їх імплементації. Ці контроверсії виявляються на різних рівнях: від нормативного дизайну стандартів ОЕСР, що нерідко вступає у конфлікт із національними податковими системами, до труднощів у визначенні економічної рентабельності транснаціональних трансакцій та аналізі їх економічної суті. Вони не лише підривають досягнення заявлених цілей *BEPS*-ініціатив, але й створюють додаткові ризики для бізнесу і держав, які прагнуть справедливого розподілу податкових надходжень.

2.1. Колізії нормативного дизайну: межі імплементації стандартів ОЕСР у різних юрисдикціях

Імплементація стандартів ОЕСР щодо трансфертного ціноутворення в межах *BEPS*-ініціатив зіткнулася з численними колізіями нормативного дизайну, які виявляють межі їх адаптації до національних податкових систем. Ці стандарти, розроблені як універсальний підхід до боротьби з ерозією податкової бази, мають забезпечити узгодженість підходів у різних юрисдикціях. Однак значна різноманітність економічних умов, правових систем і адміністративних можливостей країн створює перешкоди для їх ефективного впровадження.

Однією з головних колізій є проблема розбіжностей між міжнародними рекомендаціями та локальними нормативними вимогами. Стандарти ОЕСР спираються на універсальні принципи, зокрема принцип "витягнутої руки", що часто вступає в конфлікт з особливостями

національного податкового законодавства. Наприклад, у країнах із розвинутою економікою, таких як Німеччина чи Японія, існує високий рівень відповідності рекомендаціям ОЕСР завдяки інституційній стабільності й економічній структурі (Collier & Andrus, 2017). Натомість у країнах, що розвиваються, наприклад в Індії чи Бразилії, нормативний дизайн трансфертного ціноутворення суттєво відрізняється, що ускладнює гармонізацію із загальними стандартами (Devereux et al., 2020).

Ще одним важливим аспектом є розбіжності в адміністративному потенціалі податкових органів різних країн. Впровадження стандартів ОЕСР потребує високого рівня компетенцій і технічного забезпечення для аналізу складних транснаціональних операцій. У країнах із розвинутою інституційною інфраструктурою податкові органи здатні забезпечувати ефективне застосування рекомендацій *BEPS*, тоді як у країнах з обмеженими ресурсами цей процес часто супроводжується помилками, недостатнім моніторингом або навіть маніпуляціями (Kraievskyi et al., 2024). Це створює ситуацію нерівномірності, коли країни із сильнішими адміністративними системами отримують значні переваги у зборі податкових надходжень, тоді як слабкі юрисдикції втрачають частину свого потенційного доходу.

Додатково, колізії виникають у процесі застосування механізмів двосторонніх і багатосторонніх угод для уникнення подвійного оподаткування. Стандарти ОЕСР передбачають використання таких механізмів, однак їх реалізація ускладнюється через різну інтерпретацію норм і процедур у різних юрисдикціях (Пирога, 2024). Наприклад, угоди про уникнення подвійного оподаткування часто містять положення, які вступають у конфлікт із положеннями *BEPS*, особливо в частині розподілу прибутків і врахування нематеріальних активів.

Крім того, у багатьох юрисдикціях існує проблема невідповідності між фактичним економічним змістом операцій та їх нормативним трактуванням. Наприклад, країни, що розвиваються, часто використовують фіксовані ставки рентабельності чи інші спрощені методи оцінки трансфертного ціноутворення, які не відповідають вимогам принципу "витягнутої руки". Це призводить до ситуацій, коли міжнародні стандарти не можуть бути застосовані через надмірну складність або відсутність релевантних ринкових даних.

Варто зазначити, що впровадження стандартів ОЕСР часто стикається з політичними й економічними викликами. Уряди багатьох країн прагнуть захистити свої економічні інтереси, що нерідко вступає у протиріччя із загальними принципами *BEPS*. Наприклад, деякі юрисдикції активно використовують податкові стимули для залучення транснаціональних корпорацій, що може створювати перешкоди для повноцінного впровадження рекомендацій ОЕСР.

Для більш глибокого розуміння меж імплементації стандартів ОЕСР у різних юрисдикціях важливо систематизувати основні аспекти нормативного дизайну, враховуючи специфіку економічного, правового й

адміністративного середовища. Дані *табл. 1* дозволяють проаналізувати ключові відмінності в підходах до впровадження рекомендацій ОЕСР, їх вплив на локальні системи та потенційні наслідки для глобального податкового середовища.

Таблиця 1

Нормативно-правові диспропорції імплементації стандартів ОЕСР щодо трансфертного ціноутворення у різних юрисдикціях

Група країн	Аспекти нормативно-правових диспропорцій та їх прояви			
	нормативний підхід	адміністративний потенціал	колізії в застосуванні	економічні наслідки
Розвинені країни	Стандарти ОЕСР інтегровані в національне законодавство, що забезпечує високу відповідність міжнародним стандартам	Висока кваліфікація податкових органів, наявність аналітичних інструментів для моніторингу й оцінки транснаціональних операцій	Проблеми з багатосторонніми угодами через розбіжності в трактуванні нематеріальних активів та ризиків	Забезпечення прозорості трансфертних операцій, але ризики зменшення конкурентоспроможності через надмірне регулювання
Країни, що розвиваються	Часткова адаптація стандартів через спрощені методи, такі як фіксовані ставки рентабельності, що відображають локальну специфіку	Обмежений доступ до сучасних аналітичних інструментів, що призводить до низької точності перевірок і залежності від зовнішніх експертів	Конфлікти між локальними спрощеннями (наприклад обмеження методів) і універсальними вимогами ОЕСР	Обмежені податкові надходження через складнощі з імплементацією, високі ризики подвійного оподаткування
Юрисдикції з високим рівнем залежності від іноземного капіталу	Формальне впровадження стандартів ОЕСР з акцентом на податкові пільги для залучення корпорацій	Потужна технічна база для контролю, але часто використовується як інструмент конкурентної переваги, а не забезпечення прозорості	Використання стандартів для підтримки низьких податкових ставок, що часто сприймається іншими країнами як прояв шкідливої податкової конкуренції	Активне залучення транснаціональних корпорацій, але ризик репутаційних втрат через звинувачення в податкових маніпуляціях
Юрисдикції з мінімальним рівнем регулювання	Відсутність чітких норм трансфертного ціноутворення; переважно використання мінімального регулювання як привабливого фактора	Відсутність інституційної спроможності для аналізу трансфертних операцій, що ускладнює боротьбу з податковими зловживаннями	Відсутність необхідності імплементації стандартів через ліберальний підхід до податкового регулювання	Привертання уваги до юрисдикції як "податкового раю", що призводить до міжнародного тиску щодо гармонізації з глобальними стандартами

Джерело: складено автором за *Kraievskiy et al. (2024)*.

Тож імплементація стандартів ОЕСР у різних юрисдикціях стикається з численними викликами, зумовленими різноманітністю локальних економічних і правових умов. У розвинених країнах стандарти ОЕСР успішно інтегровані завдяки високому адміністративному потенціалу, проте це може супроводжуватися ризиком зниження

конкурентоспроможності через жорсткість регулювання. Натомість у країнах, що розвиваються, існує тенденція до спрощення процедур і використання універсальних підходів, що, хоча й відповідає локальним реаліям, обмежує можливості гармонізації з глобальними стандартами. Юрисдикції з високою залежністю від іноземного капіталу, як-от Ірландія, використовують стандарти ОЕСР для створення сприятливих умов для залучення корпорацій, однак це нерідко викликає міжнародну критику через ризики шкідливої податкової конкуренції. У юрисдикціях із мінімальним рівнем регулювання стандарти *BEPS* практично не впроваджуються, що підкреслює дисбаланс між країнами, готовими до гармонізації, і тими, що уникають суворого регулювання. Відповідно, глобальна гармонізація трансфертного ціноутворення потребує більшої гнучкості стандартів ОЕСР, адаптованих до локальних умов, а також інституційної підтримки для країн з обмеженим адміністративним потенціалом. Лише так можна забезпечити ефективність нормативного дизайну та справедливості у глобальному податковому регулюванні.

2.2. Парадоксальність економічної рентабельності в контексті міжкорпоративних трансакцій

Колізії нормативного дизайну, що виникають у процесі імплементації стандартів ОЕСР, є лише однією зі складових аналітичних контроверсій трансфертного ціноутворення. Не менш важливим аспектом є питання економічної рентабельності, яке в контексті міжкорпоративних трансакцій набуває парадоксального характеру. З одного боку, принцип "витягнутої руки" потребує забезпечення економічної відповідності умов трансакцій ринковим стандартам. З іншого – складність глобальних бізнес-моделей, розподілу ризиків і врахування нематеріальних активів породжує значні виклики у визначенні економічної рентабельності.

Економічна рентабельність у контексті трансфертного ціноутворення є одним із найбільш суперечливих і складних аспектів. Вона визначає, чи відповідають умови міжкорпоративних трансакцій ринковим стандартам, що є основоположною вимогою принципу "витягнутої руки". Проте на практиці цей показник стикається з численними викликами, які ускладнюють його обґрунтування, перевірку та застосування в різних юрисдикціях.

Одним з основних парадоксів є те, що *економічна рентабельність часто залежить від внутрішніх чинників компанії*, таких як розподіл ризиків, рівень синергії між підрозділами чи унікальність нематеріальних активів, які не мають аналогів у незалежних операціях. Це ускладнює застосування методів порівняльного аналізу, оскільки незалежні ринкові дані не завжди є доступними або релевантними (Красівський & Муравський, 2023, травень). Наприклад, трансакції, пов'язані з розподілом прибутку від нематеріальних активів, таких як

патенти чи ноу-хау, часто не мають чітких ринкових аналогів, що робить неможливим визначення справедливої рентабельності за стандартними методами.

Зокрема, слід вказати на вплив регуляторних вимог на визначення рентабельності. У різних країнах встановлюються різні підходи до обґрунтування економічної рентабельності, що може створювати ситуації подвійного оподаткування або податкових спорів (*Clausing*, 2016). Наприклад, у деяких юрисдикціях податкові органи вимагають врахування не лише традиційних фінансових показників, але й таких елементів, як репутаційна вартість бренду чи внесок у глобальну інноваційну систему. Це значно ускладнює визначення справедливої рентабельності для транснаціональних корпорацій, які мають складні бізнес-моделі.

Особливу увагу варто приділити парадоксу "штучного заниження" або "завищення" рентабельності внаслідок внутрішньогрупових стратегій. Деякі корпорації навмисно оптимізують свої трансакції, використовуючи можливості різних підходів до оцінки рентабельності в різних країнах. Наприклад, внутрішньогрупові трансакції можуть структуруватися так, щоб максимально знижувати податкову базу в країнах із високим рівнем оподаткування та переносити прибутки в юрисдикції з мінімальними податковими ставками. Це створює ситуацію, коли економічна рентабельність стає інструментом податкового планування, а не об'єктивним показником ефективності.

Проблема також у тому, що економічна рентабельність залежить від методів трансфертного ціноутворення, які використовуються для її визначення. Застосування методу порівняльної неконтрольованої ціни, методу вартості чи методу розподілу прибутків може давати різні результати для тієї самої операції. Це ускладнює досягнення єдиного підходу, особливо коли податкові органи різних країн мають суперечливі позиції щодо застосування певного методу.

Парадоксальність економічної рентабельності також підсилюється у випадках трансакцій із високим рівнем невизначеності, наприклад у сфері інновацій чи високотехнологічних галузей. Тут оцінка ризиків і потенційного доходу є настільки суб'єктивною, що різні сторони можуть інтерпретувати її абсолютно по-різному. У таких випадках навіть чіткі рекомендації ОЕСР не дають змоги досягти консенсусу, що призводить до додаткових спорів і ускладнює процес регулювання.

Отже, парадоксальність економічної рентабельності в контексті міжкорпоративних трансакцій полягає у неможливості універсального підходу до її визначення, що зумовлено як складністю глобальних бізнес-моделей, так і нормативними розбіжностями між юрисдикціями. Це потребує постійного вдосконалення методологій трансфертного ціноутворення, посилення координації між податковими органами та врахування специфіки галузевих і регіональних умов для забезпечення справедливого й ефективного податкового регулювання.

2.3. Практичні аномалії у функціональному аналізі трансфертних операцій

Парадоксальність економічної рентабельності у транснаціональних трансакціях виявляє необхідність детального дослідження її основи – функціонального аналізу, який визначає внесок кожної сторони у створення вартості. Проте практична реалізація цього аналізу стикається зі значними викликами, що породжують аномалії в оцінці функцій, ризиків та активів, особливо у складних і глобально інтегрованих бізнес-моделях. Аналіз цих аномалій є ключовим для розуміння практичних труднощів у регулюванні трансфертного ціноутворення.

Функціональний аналіз є фундаментальним елементом методології трансфертного ціноутворення, який спрямований на ідентифікацію та розподіл функцій, ризиків і активів між учасниками трансакцій. Цей аналіз дозволяє податковим органам оцінити відповідність умов операцій між пов'язаними сторонами принципу "витагнутої руки". Проте практичне застосування функціонального аналізу нерідко супроводжується аномаліями, що ускладнюють його реалізацію і викликають значні труднощі як для бізнесу, так і для регуляторів.

Однією з ключових аномалій є надмірна суб'єктивність у визначенні внеску кожної сторони у створення економічної вартості. В умовах високої інтеграції бізнесу, коли функції й активи часто розподіляються між різними підрозділами у різних юрисдикціях, чітке визначення ролі кожної сторони стає складним завданням. Наприклад, у глобальних виробничих ланцюгах окремі етапи створення вартості – від досліджень і розробок до маркетингу та дистрибуції – настільки взаємопов'язані, що їх економічна оцінка може суттєво варіюватися залежно від обраного підходу.

Додатковою проблемою є оцінка ризиків, які несуть учасники трансакцій. У реальних умовах функціональний аналіз нерідко не враховує розподіл непередбачених ризиків, пов'язаних із нестабільністю ринків, регуляторними змінами чи глобальними економічними кризами. Наприклад, у фінансових трансакціях між пов'язаними сторонами часто складно обґрунтувати, який підрозділ фактично несе ризик ліквідності чи валютних коливань, що створює підґрунтя для податкових спорів.

Ще однією практичною аномалією є проблематика оцінки нематеріальних активів, які мають значний вплив на економічну сутність трансакцій. У багатьох випадках нематеріальні активи, такі як інтелектуальна власність, бренди чи патенти, створюються спільними зусиллями кількох підрозділів. Це ускладнює визначення їх справедливої вартості та відповідного внеску кожної сторони у створення цих активів. Наприклад, трансакції, що стосуються роялті чи ліцензійних платежів, часто є об'єктом суперечок через різні підходи до оцінки їх економічної суті.

Крім того, функціональний аналіз постає перед труднощами у випадках, коли трансакції мають нестандартний або інноваційний характер. Наприклад, у сфері цифрових послуг чи технологічних платформ багато бізнес-моделей не мають ринкових аналогів, що унеможливорює використання традиційних методів порівняння. Це породжує ситуації, коли економічна суть операції залишається невизначеною, а податкові органи та компанії мають різні погляди на її оцінку.

Практичні аномалії також виникають через різний рівень підготовки податкових органів до проведення функціонального аналізу. У юрисдикціях з обмеженим адміністративним потенціалом податкові органи часто не мають достатніх ресурсів для належного аналізу складних трансакцій, що призводить до спрощеного підходу або навіть до ігнорування ключових аспектів операції. Це створює нерівність у застосуванні стандартів ОЕСР та знижує ефективність глобальної гармонізації трансфертного ціноутворення.

3. Перспективи вирішення парадоксів трансфертного ціноутворення у пост-BEPS контексті

У пост-BEPS періоді трансфертне ціноутворення постає не лише як механізм справедливого розподілу податкових надходжень, але і як стратегічний інструмент для забезпечення стабільності глобального податкового середовища. Висхідна інтеграція економік, цифровізація бізнес-процесів та підвищені вимоги до прозорості операцій підкреслюють необхідність пошуку нових підходів до вирішення проблем, що виникають у сфері трансфертного ціноутворення. Ці підходи мають враховувати як глобальні стандарти, так і локальні економічні реалії, забезпечуючи баланс між ефективністю регулювання й інтересами бізнесу.

Гармонізація національних підходів із глобальними стандартами є одним із ключових викликів у сфері трансфертного ціноутворення. Рекомендації ОЕСР, які стали основою BEPS-ініціатив, покликані забезпечити узгодженість між податковими системами різних країн. Проте різноманітність економічних умов, рівнів інституційної розвиненості та політичних пріоритетів ускладнює цей процес.

Одним із перспективних механізмів гармонізації є розробка *універсальних методологій, адаптованих до специфіки регіональних і локальних економік*. Наприклад, використання фіксованих діапазонів рентабельності для окремих типів операцій, які враховують галузеву специфіку й економічні реалії юрисдикції, може значно полегшити імплементацію глобальних стандартів. Це дозволить країнам, що розвиваються, уникнути складнощів із застосуванням порівняльного аналізу через брак доступних ринкових даних.

Іншим напрямом є посилення багатосторонньої співпраці через автоматизацію обміну податковою інформацією. Розширення механізмів обміну, таких як *Country-by-Country Reporting*, дає змогу підвищити

рівень прозорості транснаціональних операцій і мінімізувати ризики подвійного оподаткування. Крім того, створення єдиних платформ для аналізу трансфертних цін, які можуть бути використані податковими органами різних країн, сприятиме уніфікації підходів і зниженню адміністративного навантаження.

Важливим елементом гармонізації є також розвиток навчальних програм для підвищення кваліфікації податкових органів. Підготовка кадрів, здатних проводити якісний функціональний аналіз і адаптувати методології до специфічних умов, є критичною для ефективного впровадження стандартів *BEPS*.

Гармонізація національних підходів формує основу для забезпечення прозорості та справедливості трансфертного ціноутворення. Проте в умовах глобальної нестабільності важливо враховувати здатність економічних систем реагувати на виклики й адаптувати трансфертні стратегії. У цьому контексті концепція "антикрихкості" (відповідний англіцизм – "антифрагільності") пропонує новий підхід до оптимізації трансфертного ціноутворення, який забезпечує не лише стійкість, але й розвиток у нестабільних умовах.

Концепція "антикрихкості", запропонована Насімом Талебом (*Taleb, 2012*), визначає здатність систем не лише витримувати зовнішні виклики, але й адаптуватися та зміцнюватися під впливом стресових факторів. У контексті трансфертного ціноутворення антикрихкість може бути застосована як інноваційний підхід до розробки стратегій, що дозволяють корпораціям та юрисдикціям ефективно функціонувати у нестабільних глобальних умовах.

Одним із ключових аспектів антикрихкості є управління ризиками. Для трансфертного ціноутворення це означає створення гнучких механізмів розподілу ризиків між підрозділами корпорацій із врахуванням глобальних економічних реалій. Наприклад, стратегічне використання внутрішньогрупових операцій для перенесення ризиків у юрисдикції з високою податковою прозорістю сприяє підвищенню стійкості компанії та зниженню ймовірності податкових спорів. Ще одним важливим фактором є адаптивність до регуляторних змін. У пост-*BEPS* умовах, коли стандарти трансфертного ціноутворення постійно оновлюються, здатність компаній оперативно змінювати свої підходи до трансфертних цін є критичною. Це може включати використання автоматизованих систем для аналізу ризиків, перегляд функціонального аналізу та застосування альтернативних методів оцінки рентабельності, таких як метод розподілу прибутку.

Крім того, антикрихкість передбачає врахування глобальних тенденцій, як-от цифровізація економіки та зростання ролі нематеріальних активів. У цьому контексті трансфертне ціноутворення має розглядатися як стратегічний інструмент для забезпечення конкурентоспроможності, що дає змогу компаніям адаптуватися до швидких змін і використовувати їх для підвищення своєї ефективності.

Антикрихкість забезпечує основу для стійкості трансфертних стратегій у мінливих умовах. Однак у світі, де технології й інформація відіграють ключову роль, наступним кроком має стати "інтелектуалізація" підходів до трансфертного ціноутворення. Пропонуємо під "інтелектуалізацією" розуміти інтеграцію новітніх інструментів і методологій для підвищення точності, швидкості й адаптивності в регулюванні трансфертних операцій.

Інтелектуалізація підходів до трансфертного ціноутворення в сучасному глобальному середовищі означає більш глибоке теоретичне обґрунтування, вдосконалення методологій і створення адаптивних механізмів регулювання, які враховують специфіку галузей, регіонів і економічних систем. В умовах постійної еволюції бізнес-моделей, посилення регуляторного контролю та зростання обсягів міжнародної торгівлі трансфертні операції потребують більш гнучких, точних і науково обґрунтованих підходів.

Одним із ключових напрямів інтелектуалізації підходів до трансфертного ціноутворення є розробка динамічних методологій для оцінки трансфертних операцій. Традиційні підходи, такі як метод порівняльної неконтрольованої ціни чи метод розподілу прибутку, часто не враховують багатовимірності сучасних трансакцій, зокрема в умовах цифрової економіки. Тому розробка комбінованих методів, які інтегрують елементи функціонального аналізу, оцінки ризиків і розподілу активів, є актуальним завданням.

Іншим важливим елементом інтелектуалізації є посилення науково-дослідної складової у розробці регуляторних стандартів. Наприклад, залучення економічних моделей, які враховують регіональну специфіку, дозволить розробляти більш реалістичні діапазони рентабельності та підвищити точність оцінок. Це забезпечить можливість врахування унікальних економічних реалій конкретних країн чи галузей, знижуючи кількість податкових спорів.

Не менш важливим є розвиток професійної підготовки податкових органів, що уможливило підвищити якість аналізу складних транснаціональних операцій. Функціональний аналіз, оцінка нематеріальних активів та розподіл ризиків потребують високої кваліфікації, оскільки саме ці аспекти часто є причиною суперечок. Інтелектуалізація трансфертного ціноутворення передбачає також створення нових підходів до навчання, які містять практичні кейси, дослідження сучасних бізнес-моделей і глибоке розуміння міжнародних стандартів. Ключовим також є впровадження механізмів прозорості та звітності, які відповідають сучасним викликам. Наприклад, уніфікація процедур звітності через використання детальних інструкцій для підготовки документації, пов'язаної з трансфертним ціноутворенням, сприятиме підвищенню довіри між податковими органами та бізнесом.

Отже, інтелектуалізація підходів до трансфертного ціноутворення базується на розвитку більш адаптивних методологій, вдосконаленні

професійної підготовки та створенні інструментів для зниження адміністративного навантаження. Це забезпечує здатність системи трансфертного ціноутворення відповідати сучасним викликам, зберігаючи її справедливість та ефективність.

Висновки

Дослідження трансфертного ціноутворення у пост-*BEPS* контексті виявило багатовимірність викликів та можливостей, які виникають у процесі адаптації міжнародних стандартів до локальних умов. Результати дослідження підтвердили основну гіпотезу про те, що адаптація глобальних стандартів до локальних економічних реалій через впровадження гнучких і прозорих механізмів трансфертного регулювання підвищує ефективність податкового контролю та знижує ризики податкових спорів. Принцип "витагнутої руки", як центральний елемент трансфертного ціноутворення, зазнав значних трансформацій, зумовлених необхідністю врахування економічної складності, зростання ролі нематеріальних активів та посилення глобального регуляторного контролю.

Колізії нормативного дизайну та розбіжності між глобальними стандартами й локальними економічними реаліями вказують на потребу гармонізації підходів. Це може бути досягнуто через адаптацію стандартів ОЕСР, врахування специфіки юрисдикцій і вдосконалення механізмів обміну податковою інформацією. Зниження регуляторних конфліктів дозволить забезпечити більш ефективне впровадження рекомендацій *BEPS* і підвищить прозорість транснаціональних трансакцій.

Парадокси економічної рентабельності й аномалії функціонального аналізу виявили ключові слабкі місця у процесі регулювання трансфертного ціноутворення. Розбіжності у методології, труднощі в оцінці нематеріальних активів і суб'єктивність розподілу функцій та ризиків підкреслюють необхідність удосконалення наявних підходів. Розробка нових методів оцінки, більш тісна співпраця між юрисдикціями та підвищення кваліфікації податкових органів є критичними для мінімізації спорів та забезпечення справедливого розподілу податкових надходжень. Перспективи вирішення цих проблем включають гармонізацію національних підходів із глобальними стандартами, впровадження принципів "антикрихкості" й інтелектуалізацію трансфертного ціноутворення. Створення адаптивних, прозорих і гнучких механізмів дасть змогу не лише вирішити поточні парадокси, але й забезпечити довгострокову стабільність у сфері трансфертного регулювання. У підсумку, трансфертне ціноутворення в пост-*BEPS* контексті стає стратегічним інструментом глобального податкового регулювання. Його подальший розвиток залежить від комплексного підходу до вирішення наявних проблем, що передбачає гармонізацію стандартів, адаптацію до динамічних умов економіки та впровадження інноваційних підходів до регулювання. Лише у такий спосіб можливо забезпечити ефективність, прозорість і справедливість у глобальному податковому середовищі.

Перспективи подальших досліджень передбачають глибший аналіз впливу цифрової трансформації на методологію трансфертного ціноутворення, зокрема оцінку цифрових і нематеріальних активів у межах транснаціональних компаній. Окрему увагу слід приділити розробці алгоритмізованих підходів, які дозволять автоматизувати функціональний аналіз, зменшити суб'єктивність рішень і підвищити прозорість процесів. Іншим напрямом є розробка адаптивних моделей регулювання, які враховують економічну та правову специфіку різних юрисдикцій, і дослідження можливостей інтеграції трансфертного ціноутворення з концепцією *ESG* (екологічного, соціального й управлінського впливу). Лише через розвиток цих напрямів можливо забезпечити ефективність, прозорість і справедливість у глобальному податковому середовищі, яке динамічно змінюється.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ / REFERENCE

Barker, J., Asare, K., & Brickman, S. (2017). Transfer pricing as a vehicle in corporate tax avoidance. *Journal of Applied Business Research*, 33(1), 9–16. <https://doi.org/10.19030/jabr.v33i1.9863>

Clausing, K. (2016). The Effect of Profit Shifting on the Corporate Tax Base in the United States and Beyond. *National Tax Journal*, 69(4), 905–934.

Collier, R., & Andrus, J. (2017). *Transfer Pricing and the Arm's Length Principle After BEPS*. Oxford University Press. <https://doi.org/10.1093/law/9780198802914.001.0001>

De Mooij, R., Liu, L., & Prihardini, D. (2019). An Assessment of Global Formula Apportionment. *Working Paper*, (213). <https://www.imf.org/-/media/Files/Publications/WP/2019/wpica2019213-printpdf.ashx>

Devereux, M. P., Bares, F., Clifford, S. et al. (2020). *The OECD Global Anti-Base Erosion Proposal*. Oxford University Centre for Business Taxation.

Fuest, C., Hugger, F., & Neumeier, F. (2022). Corporate profit shifting and the role of tax havens: Evidence from German country-by-country reporting data. *Journal of Economic Behavior & Organization*, (194), 454–477. <https://doi.org/10.1016/j.jebo.2021.11.016>

Kraievskiy, V. M., Smirnova, O. M., & Muravskiy, O. Yu. (2024). Comparative analysis of transfer pricing legislation in the regulatory framework of EU member states. *Economics of Systems Development*, 6(2), 10–16. <https://doi.org/10.32782/2707-8019/2024-2-2>

Taleb, N. N. (2012). *Antifragile: Things That Gain from Disorder*. Random House.

Греца, Я. (2023). Правова характеристика агресивного податкового планування. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*, (75). <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2022.75.1.37>

Gretsa, Ya. (2023). Legal characteristics of aggressive tax planning. *Scientific bulletin of the Uzhhorod National University*, (75). <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2022.75.1.37>

Красівський, В., & Муравський, О. (2023, 22 червня). Звітність із трансфертного ціноутворення: виникнення та розвиток. *Інвестиції: практика та досвід*, (12). <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2023.12.46>

Kraievskiy, V., & Muravskiy, O. (2023, June 22). Transfer pricing reporting: emergence and development. *Investments: practice and experience*, (12). <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2023.12.46>

Краєвський, В., & Муравський, О. (2023, травень). Обліково-податкова природа трансфертного ціноутворення. <i>Міжнародний науковий журнал "Інтернаука"</i> . Серія: "Економічні науки", 5(73). https://doi.org/10.25313/2520-2294-2023-5-8906	Kraievskiy, V., & Muravskiy, O. (2023, May). Accounting and tax nature of transfer pricing. <i>International scientific journal "Internauka"</i> . Series: "Economic Sciences", 5(73). https://doi.org/10.25313/2520-2294-2023-5-8906
Краєвський, В., & Муравський, О. (2023, 30 червня). Ризикоорієнтований підхід в системі податкового контролю за трансфертним ціноутворенням. <i>Український економічний часопис</i> , (1). https://doi.org/10.32782/2786-8273/2023-1-4	Kraievskiy, V., & Muravskiy, O. (2023, June 30). Risk-oriented approach in the system of tax control over transfer pricing. <i>Ukrainian Economic Journal</i> , (1). https://doi.org/10.32782/2786-8273/2023-1-4
Красовський, В. (2019). План BEPS як переломний момент міжнародної податкової співпраці: стан та перспективи втілення. <i>Право та інноваційне суспільство</i> , 1(12). https://doi.org/10.31359/2309-9275-2019-12-1-37	Krasovskiy, V. (2019). The BEPS plan as a turning point in international tax cooperation: the state and prospects of implementation. <i>Law and Innovative Society</i> , 1(12). https://doi.org/10.31359/2309-9275-2019-12-1-37
Пасічний, М. (2024). Трансфертне ціноутворення у системі пріоритетів податкової політики. <i>Економіка та суспільство</i> , (65). https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-65-126	Pasichnyi, M. (2024). Transfer pricing in the system of tax policy priorities. <i>Economy and Society</i> , (65). https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-65-126
Пирога, С. (2024). Реформи трансфертного ціноутворення в контексті BEPS: проблеми залишаються. <i>Право і безпека</i> , 1(92). https://doi.org/10.32631/pb.2024.1.15	Pyroga, S. (2024). Transfer pricing reforms in the context of BEPS: problems remain. <i>Law and security</i> , 1(92). https://doi.org/10.32631/pb.2024.1.15
Скорик, М., & Мискін, Ю. (2024). Ризикоорієнтоване управління в системі контролю трансфертного ціноутворення компанії. <i>Механізм регулювання економіки</i> , 1(103). https://doi.org/10.32782/mer.2024.103.07	Skoryk, M., & Myskin, Yu. (2024). Risk-based management in the company's transfer pricing control system. <i>Mechanism of an economic regulation</i> , 1(103). https://doi.org/10.32782/mer.2024.103.07
Фарат, О., Косовська, В., & Козак, І. (2022). Дослідження законодавчих змін трансфертного ціноутворення в Україні. <i>Економіка та суспільство</i> , (44). https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-44-77	Farat, O., Kosovska, V., & Kozak, I. (2022). Study of legislative changes of the transfer pricing in Ukraine. <i>Economy and Society</i> , (44). https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-44-77
Федорченко, О., & Сташенко, Ю. (2020). План дій BEPS: ключові напрями імплементації. <i>Наукові праці НДФІ</i> , (4). https://doi.org/10.33763/npndfi2020.04.119	Fedorchenko, O., & Stashenko, Yu. (2020). BEPS action plan: key areas of implementation. <i>Scientific papers of RFI</i> , (4). https://doi.org/10.33763/npndfi2020.04.119

Конфлікт інтересів. Автор заявляє, що не має фінансових чи нефінансових конфліктів інтересів щодо цієї публікації; не має відносин із державними органами, комерційними або некомерційними організаціями, які могли б бути зацікавлені у поданні цієї точки зору.

Автор не отримував прямого фінансування для цього дослідження.

Поліщук С. Парадокси трансфертного ціноутворення у пост-BEPS епоху. *Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право*. 2025. № 1. С. 75–93. Серія. Економічні науки. [https://doi.org/10.31617/3.2025\(138\)0](https://doi.org/10.31617/3.2025(138)0)

Надійшла до редакції 25.12.2025.

Прийнято до друку 20.01.2025.

Публікація онлайн 12.03.2025.